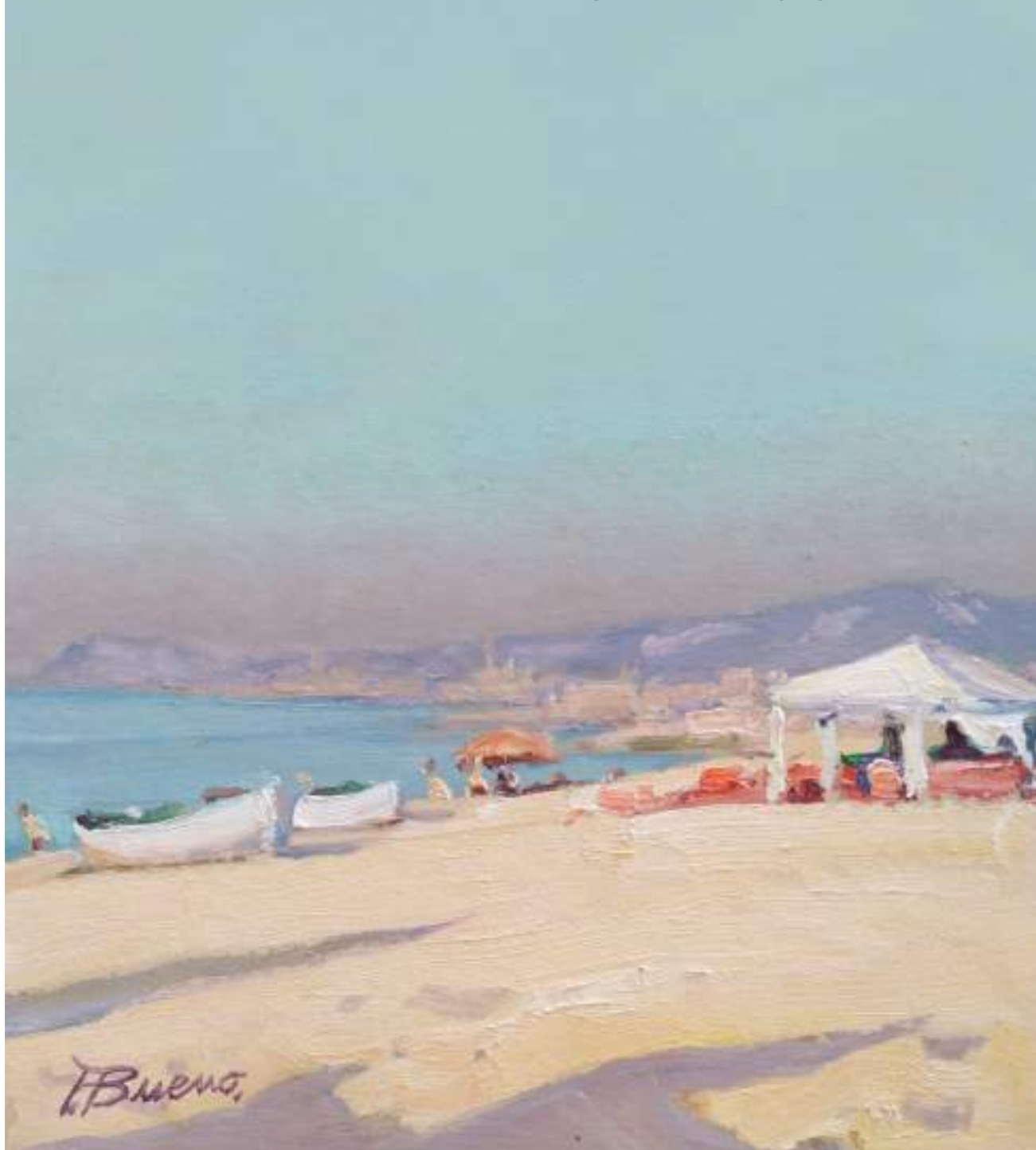

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 397, juny 2021

CAMÍ RAL, PASSEIG I COMERÇ

BONA FESTA MAJOR I BON ESTIU

RESTAURANT
PRAT DE LA RIBA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

Consulta veterinària
www.cancolome.com
Av. Kennedy, 12 · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

LA XIXONENCA
BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
COMPRA / VENDA / LLOGUER
Pl. de la Llibertat, 14
Pl. Ramón y Cajal, 1
93 540 50 07
www.immomasnou.com
visiteu-nos

Als vespres fem
comandes a domicili
Minim 15€
93 555 78 94
Prat de la Riba, 98

ASSESSORAMENT GRÀFIC
660 09 23 81

M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

VENDA DE PETARDS

REVELLLES DE SANT JOAN I SANT PERE 2021

COETS, FONTS, BATERIES, BENGALS

TROBI EL CATÀLEG I LES NOSTRES OFERTES A: WWW.PIROTECNIAGARCIA.COM

Prepari la seva
comanda per
internet
i estalviï
temps i diners

Obert a partir
del dia 14 de
juny als
nostres llocs
habituals

- Av. Joan XXIII (davant del cementiri del Masnou)
- Amadeu I, carretera d'Alella
- Torrent de Cal Gaio amb carrer Manila (davant del centre comercial DIA)

A LES VOSTRES REVELLLES MANIPULEU ELS PETARDS AMB SEGURETAT SEGUINT LES INSTRUCCIONS D'ÚS I RESPECTANT ELS ALTRES I ES CONVERTIRAN EN FESTES D'ALEGRIA I DIVERTIMENT.

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol, Lluís Valls

Portada: Platja del Masnou.
Pintura de **Pasqual Bueno**

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagrat

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
Tel. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

Editorial

PARAULES I FETS

Després de tres mesos intensos d'estira i afliuixa, on no han faltat retrets i giragonses de tota mena, per fi les tres forces independentistes ERC, JUNTS i CUP van signar l'acord necessari per investir com a 132è President de la Generalitat de Catalunya Pere Aragonès, en representació d'ERC, el més jove de la història i Vicepresident en funcions de President els darrers mesos. Amb aquesta decisió ponderada s'evitava l'espectacle d'haver de recórrer a unes noves eleccions d'incert resultat per a la causa independentista.

Vegem alguns punts de l'acord de legislatura signat per tots tres partits que, per la seva transcendència, reproduïm textualment:

L'objectiu és aconseguir la independència de Catalunya i assolir la República Catalana. / Compartim que el dret a l'Autodeterminació és l'única via democràtica per la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'estat espanyol. / Compartim que només un referèndum d'autodeterminació acordat amb l'estat espanyol pot substituir el mandat polític del referèndum de l'1 d'octubre de treballar per fer real la República Catalana. / Compartim la necessitat d'una Amnistia com a única solució per posar fi a tota la repressió política dels últims anys i la necessitat de resoldre el conflicte mitjançant actuacions democràtiques i polítiques. / ERC i JxCAT es comprometen a prosseguir els treballs de reformulació del Consell per la República i treballaran pel seu impuls i reconeixement en tant que institució republicana. /

Dissabte 22 de maig Pere Aragonès fou proclamat nou president de la Generalitat per 74 vots a favor i 61 en contra, fent bo el 52% de vots favorables a la independència assolit en les darreres eleccions al Parlament. Al tancament de l'edició d'aquest Butlletí (23/5) restava pendent la presa de possessió i la formació del nou equip de govern que ha de regir durant la present legislatura, tot i que ja hi havia especulació i travessa de noms i persones que podien ocupar els nous càrrecs, amb algunes sorpreses i desmentiments per part de probables candidats a ocupar-los, com és el cas d'Elsa Artadi i altres. Sigui com sigui, quan tingueu aquest Butlletí a les mans ja s'hauran esvaït tots els dubtes.

S'obre una nova legislatura amb seriosos reptes i renovades esperances al davant, durant la qual el nou govern haurà de fer realitat, amb fets tangibles, les promeses de paraula que els ha aglutinats i, d'altra banda, confiïem en la represa del protagonisme i energia de la societat civil, veritable motor del procés i zelador de l'esperit de l'1-O.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
ENTREVISTA Pasqual Bueno	4
VATICINIS Joan Camps	9
JACAREZINHO Joan Maresma Duran	10
BÚSTIA OBERTA	11
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	12
VIVÈNCIES Pep Parés	15
POESIA DE JOSEP VENDRELL	18
POESIA SANT JORDI 21	19
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	21
DITES I PERSONATGES Albert Vidal	22
VEUS Elena Bosch	22
SOM Oriol Lugo	23
LA PUNTA DE LA LLENGUA (130) Esteve Pujol	23
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR Joan Muray	25
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	25
UN EXVOT CONTRADICTORI Josep Condeminas	26
TEATRE CAPITAL Rosa Ma.Isart	26
PARAULES DE FA MÉS DE CENT ANYS Pere Martí Bertran	30
GENT DEL MASNOU INFORMA	31
PRE CRÒNICA Joan Muray	31

GENT AMB GENT CONVERSES

Pasqual Bueno Ferrer el color de la llum i la llibertat *Crec en l'amistat però no en la política*

L'atzar de néixer inclou condicionaments que marquen el futur; una criatura igualment pot caure en una llar on tot són flors i violes o perdre's en un món precari ple de mancances, tendents a l'adversitat. Pasqual fou un nen com molts dels nascuts en el barri de Gràcia en plena República enmig d'una família treballadora. En acabar la guerra tenia nou anys i, en no agrair-li el col·legi, es va apassionar pel dibuix, un talent nat que va encaminar la seva vida en una aventura plena d'emocions vivencials només a l'abast dels esperits lliures com ha sigut ell, que de l'afició en fan vocació i, dedicant-se de ple a allò que més els agrada, gaudint-ne com d'una addicció, també s'hi guanya la vida.

Roda el món i torna al Born, és la veu d'Oleguer Junyent; com ha sigut que has vingut a viure al Masnou?

Vaig néixer el 10 de març de l'any 1930 al barri de Gràcia on ja regia una gran inquietud cultural i artística en ple creixement de la industrialització barcelonina. Fa més de cinquanta anys que visc al Maresme; primer vaig viure molts anys a Teià, a la urbanització La Molassa, en una casa molt gran a dalt de tot de la muntanya, envoltada de natura i una vista panoràmica excepcional. Des de fa sis anys, tenint en compte que per la meua edat em convenia estar en un nucli més urbà i ben comunicat, em vaig traslladar al Masnou, i ara estic vivint en un pis molt espaiós i lluminós davant del mar.

Sortosament gaudeixo d'una vida relati-

vament activa que em permet continuar pintant, que segueix sent la meua major motivació vital.

D'aquest llarg camí, quins són els teus records més llunyans?

Recordo que a l'escola, llevat de la geometria que m'agradava moltíssim, no vaig anar gaire més enllà; llevat de la geometria, que m'agradava moltíssim, on no vaig anar gaire més enllà d'aprendre a llegir i les quatre regles de sumar, restar, multiplicar i dividir. Els meus interessos els centrava a acabar els quaderns de dibuix; a la vegada jo ajudava els companys que m'ho demanaven i ells m'ajudaven a mi en les matemàtiques.

Als onze anys l'única fixació que jo tenia era el dibuix, sense ser conscient

En Pasqual amb la seva fidel gossa Lika.

aleshores que aquesta afició es convertiria també en una manera de guanyar-me la vida i de mantenir una família folgadoament. En sortir de l'escola, la meua màxima diversió consistia a dibuixar al carrer amb guix, carbó o amb el que trobés. Començava per una punta de carrer i acabava per l'altra.

Fins a quina edat vas anar a l'escola?

Als 12 anys començo a fer tasques de pintor de parets en el taller del meu pare i veig que em sento molt de gust envoltat de tots aquells materials: pinzells, pots de pintura, aiguarràs, pigments, vernissos, pa d'or... És un món artesanal en el qual assimilo i aprenc moltes coses noves cada dia.

En aquells anys començo a compaginar la feina que faig amb el meu pare amb els estudis, ja que primer rebo classes de dibuix en una escola particular i més tard ingreso a la l'Escola Provincial de Mestres Pintors de Barcelona, fins acabar la formació al 1948. Allà vaig aprendre a fer rètols, imitacions de fusta i de marbre, filigranes en daurat i pinzell fi, policromats... i tantes altres tècniques de l'ofici, que em van anar molt bé per desenvolupar les habilitats artístiques que em permetrien anar més enllà de pintar portes i parets com feia en el taller del pare. Quan ell

Cadaqués

es va jubilar, em vaig especialitzar a fer feines de decoració més acurades.

En aquest punt, tenint família i guanyant-te bé la vida, com vas resoldre el dilema de continuar l'ofici o emprendre l'aventura de l'art?

A l'any 1956 vaig tenir la sort de conèixer Ramon Sanvisens Morfull, gran pintor i excel·lent professor, que, en veure'm una mica desorientat, des de la seva empatia i talent psicològic va marcar-me el veritable horitzó de la pintura. Aquest fou el punt d'inflexió per prendre consciència de la vocació artística dedicada plenament a la pintura de cavallet i, malgrat totes les dificultats inicials i la forta oposició del pare, finalment, amb més de trenta anys i una vegada ja casat, aconsegueixo matricular-me a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona com a alumne lliure, i m'apunto a tots els cursos, ja que en les hores que s'impartien les classes de la formació reglada jo no podia assistir-hi perquè havia de treballar amb el pare.

El meu afany i obcecada dedicació van fer que pogués concloure la carrera de Belles Arts en un sol any, aprofitant les dues convocatòries del Sant Jordi. A l'any 1961 obtinc el títol de professor i llicenciat en Belles Arts i encara ara tinc l'orgull de dir que la majoria de les meves qualificacions van ser d'excel·lents i que vaig comptar amb el reconeixement dels meus mestres Josep Puigdangolas i Barella, Paco Ribera i Lluís Muntaner.

Amb la teva capacitat d'autodidacte, quina influència va tenir per a tu la llicenciatura oficial? Com et senties més: professor o artista?

Ambdues vessants són complementàries i a la vegada apassionants, però en aquella etapa jo ja vaig poder tenir un estudi propi on donava classes de pintura i dibuix. Hi cabien vint cavallets i hi feia dos torns, de quatre a sis de la tarda i de set a nou del vespre. Treballàvem amb models, preparàvem bodegons... i ho fèiem sempre al natural, res de fotografies. També organitzava sortides a l'exterior per pintar paisatges i marines al natural. Però a la vegada tot el que jo pintava als matins, m'ho compraven o eren encàrrecs. Mai no he

Interior

fet pressió per vendre un quadre ni he anat al darrere d'un possible comprador; he pintat sempre per a mi. La meua pintura es venia perquè agradava. Sent la pintura com una addicció, es va anar convertint en un àmbit de formació permanent i, alhora, també en un mitjà per guanyar-me bé vida.

Del teu historial pictòric, hem extret més d'una vintena de premis, nombroses obres exposades en museus d'Estat Units, Amèrica del Sud i Barcelona. Com vas anar assimilant tan trepidant forma de vida?

Ja se sap que dia a dia se sumen anys: la meua carrera pictòrica em va anar obrint dreceres al món; vaig començar exposant a França i a Itàlia, fins que als

anys seixanta vaig tenir l'oportunitat de poder exposar a Nova York i a Long Beach. Va ser una experiència molt especial i satisfactòria per a mi, a més de tenir el privilegi de vendre-ho absolutament tot. Des d'aleshores ja no vaig parar... Holanda, Bèlgica, Uruguai, Argentina, Brasil... i per descomptat també vaig recórrer Espanya de dalt a baix.

Van ser uns anys intensos en els quals estava viatjant constantment, però ho vaig poder fer perquè comptava amb el suport de la meua dona, que es feia càrrec ella sola de les nenes petites quan jo era fora tan sovint.

Com definiries la teua obra?

Sempre he valorat la meua obra i aquesta autoafirmació en mi mateix ha estat

A l'estudi

l'èxit de la meua vida. He tingut la sort d'haver-me sabut administrar molt bé i això m'ha permès no cedir al regateig de galeries i marxants, que en el món de l'art resulta molt complicat. Quan m'han preguntat quins eren els secrets per pintar, dic... *"veus aquells pinzells d'aquell prestatge com n'estan de gastats i sense pèls, doncs això és el resultat de llevar-se a les sis del matí i no parar fins al vespre. Aquests són els secrets"*.

Un bon quadre es dona més aviat pel resultat de saber mirar allò que és veritablement important i no només per saber dibuixar o pintar; cal tenir perspectiva, dominar l'anatomia i la composició... Tenir ofici és que cal saber d'entrada. Així es copsa el que és important, i d'aquí deriva la veritable ànima del quadre, la part emocional. Tot allò que no és emocional és superflu. D'aquí neix l'abstracció, que va del realisme figuratiu que entén tothom fins a la taca que transmet un relat impactant inenarrable. Un artista ha de ser intuïtiu. Ha d'estar molt atent al que està veient en el moment present i alhora intuir la llum que esdevindrà tot seguit. Un verd o un vermell, per exemple, han d'estar situats dins l'ambient del quadre. La dificultat d'un paisatge està a captar la llum, la llum que expressa l'atmosfera d'un curt instant del dia.

També he fet figura, sobretot molts retrats per encàrrec. L'esbós o l'encaix al carbó són fonamentals sobretot en la figura, i les primeres taques de color són el camí bàsic per captar la mirada i la personalitat íntima i essencial del rostre.

El teu individualisme no t'ha apartat del compromís associatiu, oi?

He mantingut bones relacions amb altres artistes, i això em va portar a fer classes en el Cercle Artístic de Barcelona, fins que vaig entrar a formar part de la Junta Directiva de l'entitat durant 18 anys.

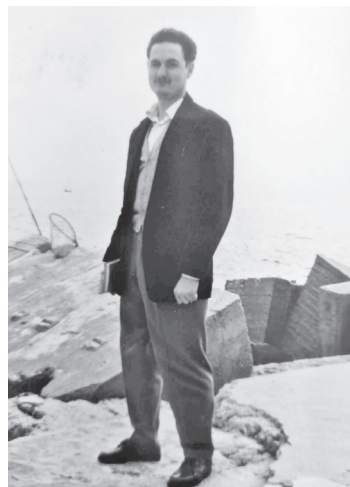
En les classes proposava als alumnes fer apunts de la model en cinc minuts, aleshores canviàvem la postura de la model perquè la contemplessin només tres minuts i tot seguit la model es posava la bata i havien de dibuixar-la de memòria... al principi la majoria eren veritables nyaps, però amb la pràctica la majoria eren capaços de memoritzar-la i dibuixar-la amb gran precisió. D'això se'n diu "apuntes de retenció".

Des de la perspectiva que dona l'edat, quin quadre esbossaries del misteri de l'existència?

Crec en l'amistat però no crec en la política. Sóc molt català, estimo la llibertat com un valor suprem. Vull poder expressar-me i viure en català. La política, tal com jo ho veig, és un negoci, una mena de mamella per a aprofitats; i les excepcions dels polítics més creïbles acaben decebent i els qui no ho fan és perquè són personatges intranscendents o mancats de carisma. No vull ser gaire crític perquè entenc que arreglar el món és molt difícil; només fixant-me en la vida en família, cada dia és més estrany que una parella s'entengui tota la vida.

Ets religiós?

Tinc una certa expectació pel misteri de la vida, però no combrego gaire amb els capellans ni amb el que prediquen la majoria d'ells i que molt pocs compleixen. S'entesten en l'immobilisme dels

Pasqual Bueno a l'espigó del port de Barcelona amb vint anys i el seu inseparable bloc d'apuntes a la mà.

seus mites i falsedats posant un fre constant al coneixement de la ciència i quedant-se sempre arrambats al poder polític. Francament, jo ho veig com un llast al progrés social, a la dignitat i a la llibertat. La meua religió és la pràctica d'estimar el proïsme, respectar la natura i ser solidari amb aquells que m'envolten. Si està al meu abast ajudar a algú, ho faig! Per a mi la mort no promet cap transcendència, sense la consciència d'existència som mera matèria, tant si la posem en un nínxol com si n'escampem les cendres al vent, al final només en queda un mer record en la ment dels qui ens han conegut.

Amb els centenars de pintures que has escampat pel món, la immortalitat la tens assegurada. Que sigui per molts mil·lennis!

el 2021 envia paraules de suport a la nostra gent injustament empresonada o exiliada

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIADES
POLÍTIQUES**

Dolors Bassa
C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

Carme Forcadell
C. Penitenciari de dones de
Wad-ras.
Dr. Trueta, 76
Barcelona

PRESOS

C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Ctra C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada Bages

EXILIATS

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQUES**

Toni Comín i Oliveres, Clara Pontsatí i Obiols, Lluís Puig i Gordi, Carles Puigdemont i Casamajó, Josep Miquel Arenas-Valtònyc
Avenue de l'Avocat 34 · 1410 Waterloo - Belgique

Marta Rovira i Vergés
Carrer Calàbria, 166 · 08015 Barcelona

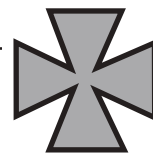
Anna Gabriel i Sabaté
Ateneu Rocaus C/ Sta. Llúcia, 1 · 08650 Sallent (Barcelona)

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Juny 2021 --

1	dimarts	Ocata	
2	dimecres	Riera	
3	dijous	Fàbregas	
4	divendres	Viamar	
5	dissabte	Dominguez	
6	diumenge	Dominguez	
7	dilluns	Riera	
8	dimarts	Fàbregas	
9	dimecres	Viamar	
10	dijous	Dominguez	
11	divendres	Aymar	
12	dissabte	Ocata	
13	diumenge	Ocata	
14	dilluns	Viamar	
15	dimarts	Riera	
16	dimecres	Ocata	
17	dijous	Viamar	
18	divendres	Dominguez	
19	dissabte	Aymar	
20	diumenge	Aymar	
21	dilluns	Dominguez	
22	dimarts	Viamar	
23	dimecres	Ocata	
24	dijous	Ocata	Sant Joan
25	divendres	Dominguez	
26	dissabte	Riera	
27	diumenge	Riera	
28	dilluns	Aymar	

29	dimarts	Aymar	Sant Pere
30	dimecres	Viamar	Festa local

-- Juliol 2021 --

1	dijous	Ocata
2	divendres	Riera
3	dissabte	Fàbregas
4	diumenge	Fàbregas
5	dilluns	Dominguez
6	dimarts	Aymar
7	dimecres	Ocata
8	dijous	Riera
9	divendres	Fàbregas
10	dissabte	Viamar
11	diumenge	Viamar
12	dilluns	Aymar
13	dimarts	Ocata
14	dimecres	Riera
15	dijous	Fàbregas
16	divendres	Viamar
17	dissabte	Dominguez
18	diumenge	Dominguez
19	dilluns	Ocata

Horaris de les farmàcies del Masnou

Aymar (Maricel)

Almeria, 14 · 93 555 03 81

Domínguez (Est. Masnou)

Enamorats, 2 · 93 555 59 36

Fàbregas

Navarra, 68 · 93 555 19 79

Ocata

JFKennedy, 5 · 93 555 33 08

Riera (Club nàutic)

J.Llimona, 22 · 93 555 08 55

Viamar

Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03

De dilluns a divendres

9 - 21

8 - 20.30

9 - 13 i 16.30 - 20

9 - 20.30

9 - 20.30

9 - 20.30

Dissabte

9 - 14

9 - 13.30

9.30 - 13

9 - 20.30

9 - 20.30

9 - 14

Rijor Automoció

Servei de reparació i venda

Venda d'automòbils, km0 i nous, totes marques

República Argentina, 29
El Masnou

93 540 42 05 · 652 92 00 46

Bona Festa Major

Sant Miquel, 25, 93 540 88 02 · El Masnou

VATICINIS

Joan Camps i Ortiz

Sense voler caure en la pretensió del **ja vaig dir jo el que passaria!** dels profetes i politòlegs mediàtics de les nòmines tertulianes que, amb el seu constant **sí, però, qui sap?** fan com els ginecòlegs d'abans que, sense ecografies, a la setmana d'una gestació endevinaven el sexe del fetus sense equivocar-se!

Permeteu-me, doncs, repetir i recordar el que us deia en el meu article del mes de març lliurat a mitjan febrer, quan fa exactament tretze setmanes que tancàvem l'edició de Gent del Masnou:

Com a mal menor i per evitar noves eleccions, si jo estigués al front de JuntsXCat ni borratxo entraria al govern, però sí que prestaria els vots necessaris a ERC per investir president Aragonès o Rufian, tant li foti, sempre i quan no hi entri cap formació del 155. Vist així, fa mesos que podíem tenir govern.

M'excuso de la pedanteria de posar-me en el paper de Puigdemont, que reconec com a l'home d'Estat i líder natural indiscutible que necessitem, encara que sigui des l'exili. Altra cosa és que, posant-me **campechano** i tenint la mateixa edat i sobrada autoritat moral sobre Joan Carles I, sí que puc i vull donar-me el gust de cantar-li les quaranta per la seva conducta tan impròpia i irresponsable. Vaja quina marca ha tingut Espanya amb el monarca mentre els poders fàctics aduladors que aspiren a ser més pocavergonyes que ell encara li riuen les seves reials gràcies per haver gosat frotre's de les institucions del Règim del 78 que segueixen adorant-lo i enyorant-lo.

Amb aquest personatge i tota la seva nissaga, no entenc quin orgull es pot tenir de ser espanyol, llevat que l'orgull sigui imperatiu legal. Bé, sent sincer, sí que ho entenc: ja que la por i la covardia són símptomes gratis més a l'abast que la cervesa, el futbol, les

borratxeres musicals i l'oci de masses que distreuen el personal que omple els carrers, mentre comptem morts de la Covid 19. Però, des del 1714 fins avui, ja saben com són els borbon, que, sense pietat si els deixem fer, a la força pengem! Aleshores, si ens alineem amb als borratxos, interessats i prudents, tots acabarem sent traïdors.

No vull dir que l'acord entre ERC i JuntsXCat, amb el permís condicional de la CUP, hagi estat forçat per interessats, prudents i traïdors que tant abunden en el partidisme polític, però valgui la metàfora futbolística per expressar-ho d'alguna manera: quan dos equips de la mateixa categoria volen guanyar per golejada jugant brut, l'empat és una derrota ridícula per injustificable.

Com a mal menor, a mi ja m'hauria estat bé un "Govern Independentista d'Esquerreres" consentit altruísticament amb els vots gratis de JuntsXCat, però de cap manera repetir un govern d'esquerra com els que hem tingut fins ara, desatenent el clam de la gent agraïda que, prioritzant el sentiment democràtic del Dret a Decidir liderat per ÒMNium i l'ANC, s'ha deixat la pell manifestant-se per la unitat. Al cap i a la fi l'equitat, la llibertat, el diàleg, el respecte, l'amistat, l'empatia, la pau, la tolerància, l'ètica, la solidaritat són les convencions democràtiques que ens han unit fins aquí on som ara, quan amb la raó incontestable de les urnes hem aconseguit la majoria absoluta parlamentària. El greu error ha estat confiar en el partidisme polí-

tic independentista quan ni el de dretes ni el d'esquerreres no eren de fiar. Si la Casals i la Forcadell s'haguessin rebel·lat en lloc d'emboïcar-se dins l'entramat polític, aguantant el tipus davant l'Òmnium i a l'ANC, potser les coses serien d'una altra manera, ja que és evident que l'associacionisme cultural i social convida a l'altruisme, i el partidisme polític institucionalitzat és massa sovint l'ocasió on els més honorables comencen sent uns mentiders i acaben sent uns lladres.

Aclarint la cita inicial, els ginecòlegs d'abans no eren ni mags ni quiromàntics: si deien: "Serà un nen", anotaven a l'agenda "Li he dit nena". Quan la mare se queixava "Doctor, que em va dir que seria un nen", ell mirava l'agenda i responia: "No, dona, fixa't, aquí ho tinc ben anotat, et vaig dir que seria una nena". És que els metges d'abans eren molt **campechanos** fins i tot més trempats que el rei que ens va imposar el franquisme, però per sort els metges eren i continuen sent molt més bones persones que els reis. Cosa lògica, ja que els bons metges respecten escrupolosament el **Jurament Hipocràtic** amb valors molt distants a **La Llei de Principis del Moviment Nacional** que va jurar Joan Carles I; i pel que fa a les seves sonades vel·leïtats i flagrants incompliments dels deures constitucionals que obliguen a tots els espanyols, ni a ell ni el seu fill no els afecten per res, atès que, mentre són reis, tenen l'empara d'inviolables, que és com tenir llicència per mentir, robar i matar impunement.

Jacarezinho

Joan Maresma

Volia escriure un text lleuger: ja arriba l'estiu, tenim Festa Major, diuen que torna la normaltat... No ha estat possible. Ho deixo per a la propera ocasió.

La fuselleria policial desencadenada el dijous dia 6 de maig a la *favela do Jacarezinho*, a la zona nord de Rio ens va fer recular a temps passats que, pel que sembla, no se'n van mai.

L'horitzó va ser vermell. Aquesta vegada van ser 28 els morts –el primer un policia; hom espera que els uniformats mantinguin la sang freda; sembla que va ser una revenja brutal– en una operació planejada per eliminar objectius i no fer presoners.

Els comissaris encarregats de justificar l'operació la van explicar en un acte de fe. Sembla que la policia no se sotmet a cap llei i que desconeix la Constitució de 1988... Tal vegada va ser un missatge en forma d'espectacle dantesco, signat amb sang a terra i a les parets de les cases: "Fem el que volem".

Suposo que ni tot el sabó del món serà capaç d'erradicar les taques de la violència d'Estat impregnades a *Jacarezinho*. Impossible oblidar el testimoni desemparat del pare d'una nena de 9 anys que va tenir, primer, l'habitatge envaït per un sospitós en fuga ja ferit i uns segons més tard la policia va irrompre a la casa i va executar el suposat malfactor a boca de canó. Aquest pare va dir més o menys el següent: "La més gran desesperança per a un pare és no

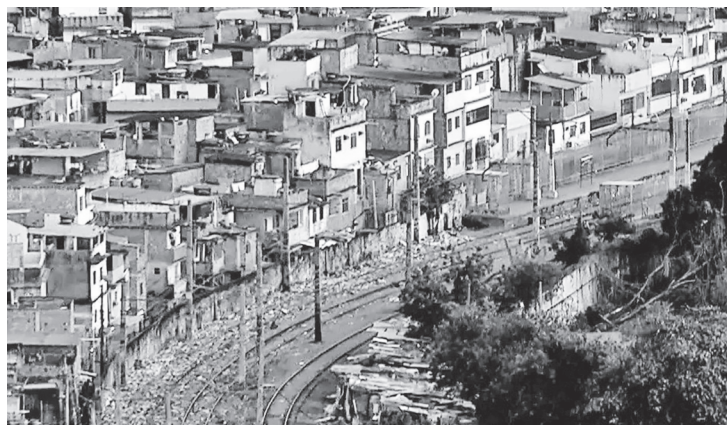

saber què fer per salvar la filla. No sé ni per on començar". Es referia al futur de la filla. Serveix per al futur del Brasil negre, de pell més fosca, pobre, treballador i de feines mal pagades.

Imatges de qualsevol massacre –sigui a l'Iraq, a Estats Units o a Rio– remo-

uen qualsevol estómac mínimament humà. Mirant més enllà de les parets, terres i llits tenyits de sang o més enllà de mobles contornats per la violència, és possible entreveure trossos d'un quotidià destruït: un sofà, una televisió, una sala on es deuria reunir alguna família...

L'endemà, el vicepresident del país va dir que els altres 27 morts eren tots bandits. La premsa deia que 17 persones tenien fitxa a la policia; això ja acostuma a donar a la *pasma* patent de cors.

Més d'un advocat ha parlat d'indiscrecions sumàries, d'altres abusos i de modificació de les escenes del crim. Per altra banda, el cap de la policia de l'estat de Rio va afirmar que no hi va haver cap execució i sí una necessitat real de defensar-se davant la mort d'un company d'armes...

A més d'ignorar regles i protocols segons els entesos, la matança va menysprear també la decisió del Tribunal Suprem que prohibeix operacions a les *favelas* durant la pandèmia... La llei és paper mullat.

És molt fàcil escriure: soc blanc, visc a la zona privilegiada de Rio de Janeiro – a més de 40 quilòmetres de Jacarezinho – i desconec un munt de llocs d'aquesta ciutat on estaria en franca minoria pel meu color de pell. És difícil ser policia a molts llocs quan et reben a trets; és molt difícil viure a les *favelas*, tot i que estic segur que gran part de les persones que hi viuen són gent decent. Tot això ho suposo. Espero no haver de viure-ho mai i continuar en la meua santa ignorància.

La humanitat és capaç d'enviar robots a Mart. Malgrat tanta ciència i tecnologia, seguim sent els cromanyons salvatges de sempre.

Bona Festa Major.

h o n ú s t i A n o b e r t a

Totes les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran**, només, amb el **nom i cognoms** de l'autor. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ESTIMADA ROSER,

Estimada Roser,
M'acaben de dir que te n'has anat i jo no ho sabia; quina llàstima, quin greu, quina ràbia.

L'instint natural de la gent difícilment t'enganya i, amb tu, penso que hauríem sigut bons amics, que ens hauríem entès, però els camins de la vida són tan estranys que mai no sabrem què ens deparen els temps per venir. Feia molts anys que ens coneixíem, el teu tarannà, la teva atenció i la teva bondat m'agradaven i et feies estimar. Sense haver intimat m'has deixat un record molt bo i que portaré amb mi fins que ens tornem a trobar; llavors t'abraçaré. La Roser de la Xixonenca,

aquesta era la teva referència quan es parlava de tu, una manera molt popular i noble de posar el mot. La qui ens servia la fantàstica orxata i gelats a l'estiu o la qui ens desitjava unes Bones Festes quan anaves a buscar torrons i neules per a Nadal, amb un somriure i una paraula amable, amb la botiga neta i polida, cada any fidel a la cita de l'estiu i l'hivern.

La vida continua; no s'atura per res ni per a ningú i només podrem trobar-te a faltar. El teu record anirà enfortint-se a mesura que passi el temps i ens anirem acostumant al teu adeu. Roser Colomina, gràcies per endolcir-nos la vida.

Lluís Valls Marí

UNA PLAÇA PER A TOTA LA CIUTADANIA

Una nova plaça pública al centre del municipi. Aquest és l'interès públic que sustenta el projecte del govern del Masnou al pati del Casino. Així, la zona urbanísticament més densa del Masnou podrà gaudir d'un gran espai obert i d'accés lliure. El projecte inclou una compensació per a l'entitat a través d'aprofitament urbanístic: un habitatge que continua les cases de Roger de Flor i una franja de locals co-merciais per donar serveis a la plaça. No obstant això, la construcció d'aquest habitatge i locals no és una prioritat per a aquest govern i només es planteja com a compensació.

A més de la plaça pública, la rehabilitació del teatre del Casino és un dels objectius del govern. Les converses amb l'entitat sobre aquesta rehabilitació estan sent molt productives i la proposta de conveni que fa tres anys va presentar l'Ajuntament ara sí que ha estat ben rebuda per l'entitat. És una molt bona notícia.

El Casino i d'altres entitats del municipi s'han anat adaptant a les noves realitats socials per dur a terme la seva activitat. Una d'aquestes adaptacions ha estat la construcció de pistes esportives. El municipi també ha anat creixent en equipaments i, per tant, una adaptació conjunta és necessària. El Casino té un patrimoni que cal visibilitzar i potenciar. En aquesta col·laboració que es planteja, l'illa urbana del Casino continuarà existint, la plaça podrà continuar sent una espai per acollir activitats que el Casino organitzi i aquest patrimoni tan preuat format per diversos edificis de gran interès cultural seran més visibles. El Casino, amb un patrimoni millorat i rehabilitat i amb espai públic al davant, pot donar als masnovins i masnovines una gran oportunitat per millorar la seva vida social, cívica i cultural.

Anna Torrijos
Regidora de Plans i Projectes
Estratègics de
l'Ajuntament del Masnou

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Vols venir a cantar a la Coral Xabec? Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt.

Posa't en contacte amb Manel Pérez **679 999 509**

**Qui canta,
els seus mals espanta!**

assemblea

FEM SOBIRANIA FISCAL JO PAGO A CATALUNYA

Adreçada a tothom qui pagui els impostos: IRPF, IVA o Impost de Societats.

• És una acció senzilla, no requereix més temps ni tràmits que els que estàs invertint, ara, pagant a la hisenda espanyola.

• És una acció legal, ja que la llei general tributària contempla aquesta possibilitat.

• Diverses entitats i persones físiques ho venen fent des del 2012 sense problemes legals ni inspeccions.

Trobareu tota la informació al portal web de la campanya "jo pago a Catalunya" de l'Assemblea Nacional de Catalunya

Servei d'atenció telefònica **93 595 46 46**

Històries de la vila

Joan Muray

CASA MARTÍ-MILLET

—una mansió de capitans i indians—

Aquesta casa pairal d'estil modernista, al bell mig de la vila, coneguda popularment com a «Can Patatetes», prové del capità Josep Martí i Casals (el Masnou 1824-1901).

Que, posteriorment, per enllaç matrimonial passà als Millet (coneguts com els Millet «de la Torre»). I més tard, també per enllaç matrimonial, passà als Ripol.

veure a les imatges.

De l'empresa d'aquest Josep Martí, a Tucumán, n'he trobat una entrada en un llibre argentí (esmentat al final), que transcriu a continuació. Diu així: «Martí, Coll y Cia. Las especialidades del negocio de los Sres, Martí, Coll y Cia., son yerba mate, vinos y azúcares, siendo el movimiento anual de la casa \$1.500,000 m/n, sobre un capital

Casa Martí-Millet en l'actualitat

José Martí y Cia., y los socios son los Sres. José Martí, Pedro Coll y Pedro A. Coll. El está situado en Congreso 70 á 78 y ocupa una superficie de 1,500 metros. Los socios son naturales de Barcelona, ambos marinos, profesión que abandonaron en 1884 para dedicarse al comercio. El Sr. Coll fué tres años Intendente de Tucumán, y fué además Director del Banco de Tucumán, es presidente de la Bolsa de Comercio y miembro de la Junta de parques del Centenario»

A final del segle XIX, doncs, n'encarregaren la transformació a l'estil modernista, tal com podreu llegir més avall, en una descripció recent. De tot aquest canvi, se n'encarregà l'arquitecte Gaietà Buigas i Monravà (Cerdanyola del Vallès 1851- Barcelona 1919), arquitecte municipal el 1881 i 1888,

Un dels salons de la casa

La que podríem dir casa primitiva sembla, que devia ser una masia del veïnat del Masnou, del veí municipi de Teià. Que després es transformaria en un gran casal, de ben bé tres cossos, com podem veure a la imatge primera, amb un espai al davant i eixida al darrere.

En aquesta època, la família tenia negocis pròspers a l'Argentina, concretament a la ciutat de Tucumán, d'aquí que pogueren transformar la casa pairal en una mansió modernista, que ha arribat als nostres dies.

En aquesta ciutat Argentina, hi tenien diversos negocis, entre ells l'Hotel Celta, que també es va dir Hotel España, uns grans magatzems, a l'estil de les grans superfícies actuals, on es venia de tot. A la mateixa ciutat també s'hi feren la casa, com podem

de \$300,000 m/n. La casa fué establecida en 1884 bajo el nombre de

El menjador de la casa

quan, al Masnou, l'obra més important que hi feu va ser la Casa Benèfica.

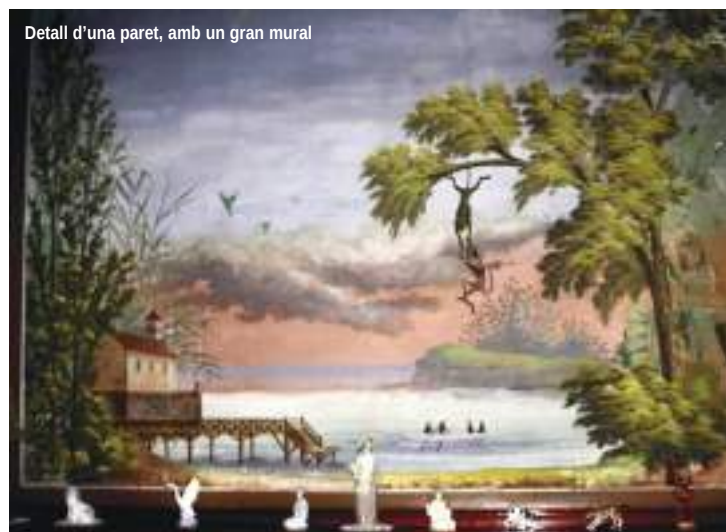
És, com deia, tota una mansió, que compta amb onze cambres, quatre banys, dues cuines, tres menjadors, una gran sala, el rebedor i un despatx. Al seu temps també tenia, al davant, separat per un carrer estret, un habitatge per a carruatges o automòbil. Amb el temps, l'habitatge fou transformat i engrandit i passà a ser la residència d'un dels fills de la família Millet-Martí, i conservà un bonic jardí.

El capità Josep Martí i Casals va comandar diversos vaixells de la nostra marina de vela abans de retirar-se el 1884. Foren aquests:

ADELAIDA. Pollacra-goleta, de 800 tones.

Un dels vaixells de la família

Detall d'una paret, amb un gran mural

VENCEDOR. Bergantí-goleta, de 700 tones.

D'algun d'ells, com haureu vist, en tenim més descripció, que he posat a continuació del nom, tipus de vaixell i tones de càrrega.

Vegem ara com descriu la casa un escrit recent. Diu així:

CASA MODERNISTA, és la residència particular d'una nissaga de capitans de vaixells del Masnou, entre els quals es troba José Martí Casals.

A finals del segle XIX la família encarrega la reforma de la casa a l'arquitecte Gaietà Buigas i Monravà, autor també al Masnou de la Casa Benèfica i del monument a Colom de Barcelona.

Cal destacar la riquesa decorativa de la façana, especialment els motius flo-

AGUSTINA. Pollacra-goleta, de 640 tones. Veler construït a les drassanes del Masnou. Al 1886 se li canvià el nom pel de Tres Amigos.

M. ANGELA SENSAT. Bergantí-goleta, de 1.400 tones. Construït a les drassanes d'Arenys de Mar.

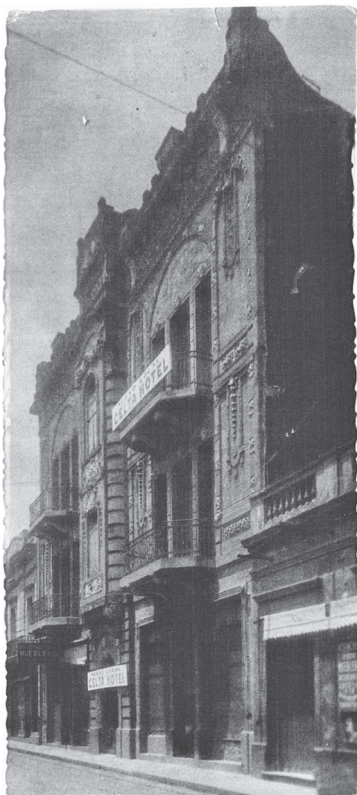
PEPE. Bergantí, de 1.100 tones. Aquest fou construït a les drassanes de Mataró. L'any 1882 va naufragar a la punta Sur del bans Ortiz, prop del port de Buenos Aires.

REGENERADA. Bergantí-goleta, de 900 tones. Aquest veler també va tenir el nom d'Avelina. Hi havia navegat també de capità el qui després seria un dels més importants historiadors de la marina catalana, Josep Ricart i Giralt.

ROSITA. Pollacra-goleta, de 400 tones.

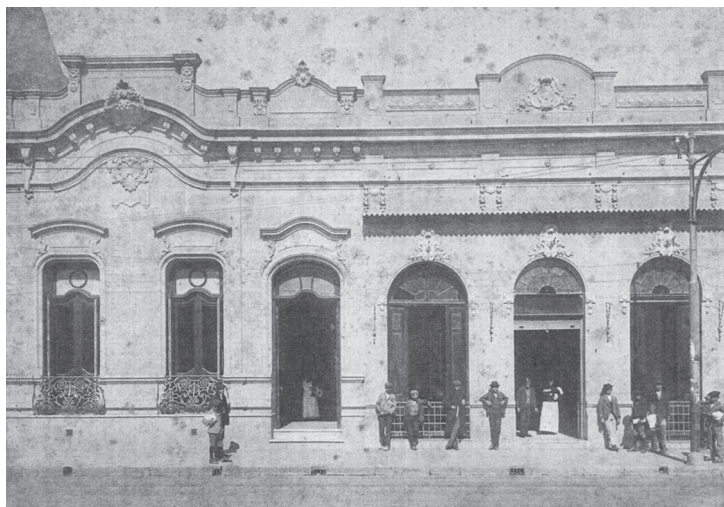

Fotografia familiar del Capità Josep Martí i Casals, assegut a la dreta

Hotel dels Martí a Tucumán, Argentina

als i geomètrics que emmarquen les obertures, els esgrafiats de garlandes

Magatzems dels Martí a Tucumán, Argentina

sota la cornisa i la balustrada calada, així com el petit pati enjardinat al davant.

El desenvolupament al municipi del comerç marítim, tant de cabotatge com transatlàntic, des del segle XVIII fins a principis del segle XX, va facilitar l'aparició d'un dels grups socials més rellevants al Masnou, el dels marins. Les fortunes aconseguides tant per mitjà d'aquest comerç, com les generades a les Amèriques, es va

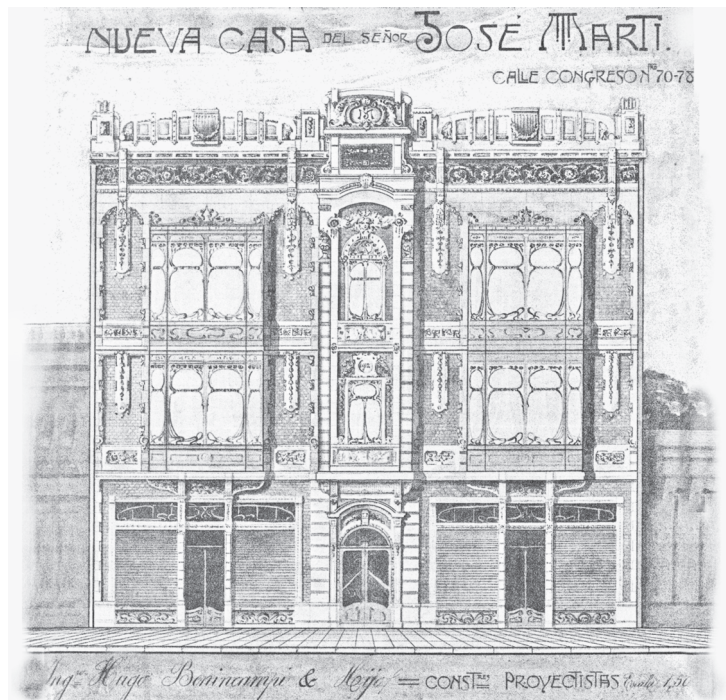
reflectir en la construcció de riques residències privades.

En planta baixa hi trobem el rebedor, una gran sala d'estar, tres cambres, un despatx, un bany complet, tres petits banys, un menjador, una cuina amb un menjador particular i una cambra de màquines.

A la primera planta hi ha quatre dormitoris, un distribuïdor, un menjador, una cuina, el terrat i la bugaderia, amb el safareig antic.

A la segona planta hi ha dos dormitoris, un distribuïdor i dues cambres de servei.

Després d'aquesta descripció, que ha tocat diverses vessants de la nostra història local, tan diverses, com la marina mercant, els negocis americans, l'arquitectura, la història familiar, etc., ens podem fer una idea ben concreta del que foren algunes cases de les dites d'indians (o *americanos*), que deixaren petja, no sols al Masnou, ans també en moltes altres viles marineres del nostre país.

Casa dels Martí a Tucumán, Argentina

FONS CONSULTATS

Claudio Ripol Millet
Ima Millet Comella
Arxiu Històric del Masnou
«Impresiones de la República Argentina en el siglo veinte»
Diccionari dels Catalans d'Amèrica. Generalitat de Catalunya 1992.
La nostra marina. Butlletí de Gent del Masnou, per Palemó Anglès.
Arxiu-Biblioteca Joan Muray

Vivències

Pep Parés

Acabo de llegir la novel·la d'en Jaume Cabré *Consumits pel foc*. Començava la lectura ben sorprès per la temàtica i els salts entre relats paral·lels aparentment inconnexos que l'autor hi descriu. De mica en mica entres a la trama i t'hi sents atrapat fins al final del llibre. Després valores la feina d'encaix de l'escriptor per col·locar els personatges d'aquest trencaclosques narratiu i admires la saviesa i ofici d'en Cabré, déu i senyor –com tots els escriptors– del destí dels personatges que inventa. Hi ha cultures i religions que creuen en la predestinació de cada un de nosaltres. Tot està escrit, diuen. Però sovint la vida s'entesta a contradir-ho. D'aquí la importància de l'atzar.

M'ha vingut al cap escriure aquest article sobre l'atzar perquè fa unes setmanes vaig trobar-me el meu únic germà, de Sant Feliu de Codines, al mig de la muntanya, al Montnegre. Un amic i jo anàvem en bicicleta, i ell amb la seva colla de caminar. S'havien perdut i recuperaven el camí una estona abans de la nostra trobada. Nosaltres, els ciclistes, una mica abans també, havíem xerrat una llarga estona amb un conegut parlant d'ases i burros, els animals, eh! Hi havia mil raons perquè l'encontre no es produís, però l'atzar, imprevisible, ho va fer possible. Tot comença quan la relació espai/temps s'entrellaça en la vida del meu germà i la meua i, pum, ens trobem. Diana! *Estar en el lloc adequat en el moment adequat*. Aquesta dita ha canviat la vida de molta gent.

Una casa, una família, una feina i uns hàbits assentats deixen poc marge a l'ATZAR amb majúscules, entès com a aquelles casualitats que et poden canviar la vida.

Però quan no tens estada fixa ni feina estable i el lloc on vius pot variar d'un

moment a l'altre, l'atzar transcendent pot aparèixer fàcilment per redirigir la teua vida cap a un punt o el seu contrari. Aquestes premisses s'associen amb la joventut i amb la vida nòmada que sovint comporten la inestabilitat econòmica i laboral. La meua dona i jo vam estar així uns anys de la nostra vida quan visquérem a París, Nancy, Brussel·les, etc., sempre de la mà atzarosa d'una coneixença o recomanació.

Fa un parell d'anys vaig presentar l'Ousman Umar en una conferència al Masnou. Va sortir de Ghana i sobrevisqué al desert del Sàhara, molt més mortífer que la Mediterrània perquè s'empassa els morts amb la mateixa facilitat que desapareix una pala d'un nen enterrada a la platja. Quan l'Ousman, un sense papers, com els diuen, arribà a Barcelona, l'atzar l'adreçà a una persona que li oferí un número de telèfon per si mai la necessitava. Gràcies a aquell encontre, avui és un noi amb dues carreres, ben reconegut, que dirigeix una ONG d'ajuda al jovent del seu país. *Estar en el lloc*

L'atzar

adequat en el moment adequat.

Jo vaig entrar en el món de la televisió perquè un periodista em va veure actuar a la Fundació Miró en l'obra de cava-lleries *Curial e Güelfa*. Ell estava en un consell assessor de TV3 per a la programació infantil i juvenil. Em va proposar a la tele –sempre li estaré agraït–, em van dir que sí, i d'aquí les successives sèries que vaig interpretar.

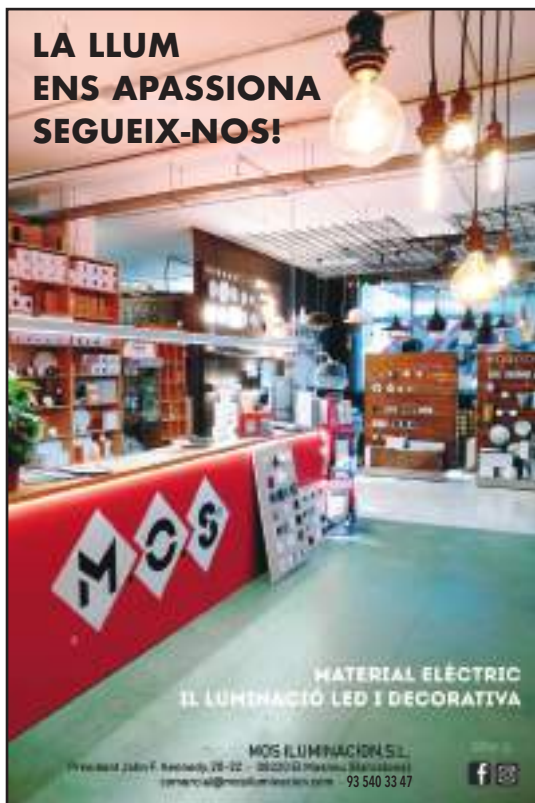
22 edicions de Pirena, la travessia dels Pirineus amb gossos de trineu, van ser possibles perquè una veïna del Masnou va tenir una cadellada de Huskys i ens en va donar un. Després, les lectures de Jack London i els somnis personals van fer la resta.

Sempre ens queda la incògnita de saber què hauria estat la nostra vida si, en comptes d'una decisió, n'haguéssim presa una altra. Si, en comptes d'aquella festa, trobada o escola (on vaig conèixer la meua dona) n'hagués anat a una altra. O si aquella feina o estudis haguessin estat uns altres.

Què hauríem pogut ser i no som? Què no seríem i som? L'atzar, ai, l'atzar!

**Et convidem a fer-te soci
de Gent del Masnou**
www.gentdelmasnou.cat

**LA LLUM
ENS APASSIONA
SEGUEIX-NOS!**

**MATERIAL ELÈCTRIC
I LUMINACIÓ LED I DECORATIVA**

MOS LUMINACIONS S.L.
Passeig Joan F. Kennedy, 28-32 - 08320 El Masnou (Barcelona)
contacte@moslluminacions.com 93 540 33 47

f b

**INTENSIU D'ESTIU DE DANSA
DEL 5 AL 23 DE JULIOL**

Masnouballet®
de MIREIA ESTOLLA

Grup 1: 8 a 12 anys / Grup 2: +12 anys
matins de 9h a 11h (places limitades)

info a: dansa@masnouballet.cat - 678917570

JAUME I S. 2, EL MASNOU. WWW.MASNIOUBALLET.CAT

Bona Festa Major

**òptica
el masnou**

Av. Joan XXIII, 39, el Masnou 93 540 30 81

f i **opticaelmasnoucentre**

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Estanc Maria Arnau

Tabacs. Cava de cigars. Regals. Papereria, fotocòpies

Navarra, 51 · 93 782 22 97
el Masnou

www.estancarnau.cat

Bona Festa Major i Bon Estiu

i

PLATS DE FESTA

Sopes d'estiu Vichissoise. Gaspaxo

Amanides de lleties, de cigrons, russa

Truites de patates, carbassó, pebrots

Safates d'embotits i formatges

Canelons

Canelons tradicionals

Canelons vegetarians

Canelons d'ànec

Canelons d'espinacs

Segons

Bacallà amb ceba confitada o amb samfaina

Pollastre amb prunes i pinyons

Vedella amb moixernons. Fricandó

Conill amb samfaina

Rodons de pollastre farcit

• **Músic:** prunes, pinyons, panses i orellanes

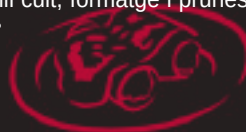
• **Tropical:** bacó, pinya i prunes

• **Ramon:** pernil cuit, formatge i foigràs

• **Blanc i negre:** pernil cuit, formatge i prunes

**Bona Festa Major i
Molt Bon Estiu**

Comandes a: www.canrac.com o whatsapp **676 58 40 39**

Mestres Villà, 101, el Masnou - 93 555 16 64

**SALA
AUTOMOCIÓ**

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

30 Anys
al seu servei

**Bona
Festa Major**

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

Poesies de Josep Vendrell

El poeta masnoví continua delectant-nos amb les seves poesies històriques, de bell tall i de fervorós patriotisme. El trobem a faltar, però aquests textos ens el fan més proper i entranyable. Gràcies, Josep!

JOSEP MORAGUES I MAS (?-1715)

*Patriota i combatent,
quin malnat qui t'ha traït?
Ets fins a la mort... valent!
Tothom t'ha d'estar agraït.*

*Dotze anys el teu cap penjat
en una gàbia de ferro,
allà, al Portal de Mar,
per un enemic tan verro
que té el poble acoquinat.*

*Bo i mort, no t'han emmudit;
el teu crani parla i crida
com si tingués plena vida;
mai no cauràs en l'oblit!*

*Els moixons amb ses cançons
sempre et van fent companyia;
si Catalunya es planyia,
sense drets i amb ses raons,
ells (els moixons)
des del teu lloc enreixat
volant devers els quatre cantons,
porten els teus pensaments
piulant noves il·lusions
a tot ànim fatigat,
per omplir pobles i gents
d'esperit de llibertat!*

ANTONI DE VILLARROEL I PELÁEZ (1656-1742)

*Sobrevisqué a la desfeta
junt amb En Josep Bellver;
la capitulació fou feta
per ells, quan no hi havia res a fer.*

*La ciutat de Barcelona
amb la molt noble Cardona
—resta de tot el Principat—
portaren l'última digna corona
del nostre Poble Sagrat!*

*Poble gran i agermanat
amb tots els vinguts de fora
que han sentit, ara i tothora,
nostra fecunda unitat
i suara vençut i esquarterat!*

*Otger veu com el futur,
fill de la seva aventura
i d'un odi resolut
que el portà a una lluita dura
contra el sarraí sorrut,
s'ha fet un ideal permanent
de tota mena de gent,
que, cercant justa llibertat,
ha de lluitar amb fretura
per no perdre la cultura
i la pròpia dignitat!*

Poesia per a tothom

Enguany, amb motiu de la Diada de Sant Jordi, la **Coral Xabec** va dur a terme un **Concert Poètic** al jardí de Can Malet. Tot seguit us transcrivim les poesies que s'hi llegiren, creades pels cantaires i poetes **Esteve Pujol i Pons**, **Joana Bofarull Cervera** i **Enric Badal i Valls**.

SANT JORDI

Amable ofrena d'un pom de roses,
Miracle imprès d'un aplec de fulls;
Ompliu-nos el cor, sant Jordi nostre,
Ressaneu-nos l'esperit i els ulls.

Esteve Pujol i Pons

ESTIMAR

Estimar és com un raig de vida
que t'estira, t'estira
i t'ajuda a caminar.
Estimar és el que et fa ser capaç
d'escriure lais d'amor
i fer cançons d'enyorança.
Estimo una rosa, estimo el silenci,
estima, i veuràs de què ets capaç.
estimo un amic i una guitarra
i estimo la calma que em duu el mar.

Estimar és el que et fa sospirar,
enllumenar el teu carrer
i donar saba a la vida.
Estimar és no sentir cap brogit,
és anar despert i adormit,
és la teva companyia.
Estimo un somriure i la tendresa,
i estimo la nit que m'allibera.
Estimo el poeta, i l'albada,
i el teu alè que m'acompanya.

Estimar és, com t'ho diria,
és somniar de nit i de dia,
és com un esclai profund.
Estimar és una música viva,
que et sedueix i t'encisa
i que no pots oblidar.
Estimo la treva de la natura,
i estimo aquell que no em detura.
Estimo el capvespre i la matinada,
i estimo al país que m'ha vist néixer.

Joana Bofarull Cervera

PRIMAVERA ROBADA

La Maria n'és llevada,
són les set, ja hi ha claror;
cobreixen la serralada
núvols grisos de tristor.

Mira per sobre teulada,
al cel no hi veu cap avió.
Cap vaixell trenca a l'albada
el blau fil de l'horitzó.

Tota vida està aturada,
no es sent cap soroll enlloc;
dins sa casa, confinada,
el temps passa a poc a poc.

La salut, amenaçada,
la por ens manté enclaustrats;
primavera estàs trencada,
març i abril malaguanyats!

Tres poncelles s'han obert
al roser de na Maria,
fulles de fosc color verd,
roig vermell, punts d'alegria.

Volen xiscles d'orenetes
que al terrat passen rasant.
Són potser les mallerengues
les qui ara estan cantant?

Una tórtora a la barana
parrupeja al seu company.
Quants ocells s'escolten ara
que no en sabem el cant!

La salut, amenaçada,
la por ens manté enclaustrats;
primavera estàs trencada,
maig i juny malaguanyats!

Enric Badal i Valls

Juny de 2020

Flama del Canigó 2021

El Masnou 23 de juny

- Dia 23 arribada de la Flama cap a les 8:30 a la Plaça de les Dones i lectura del Manifest.
- Música i actuacions d'Atabalats de la Colla de Diables, grallers i geganters.

Vine a buscar la flama per encendre el foc de Sant Joan.

Ho organitza: **Portadors de la Flama, Òmnium i ANC**

Col·laboren: **Ajuntament, Colla de Diables i Colla Geganter del Masnou**

Finques Puig SL

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. **93 555 10 60 / 17 61** • Fax **93 555 28 90**

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28.
93 555 53 03

Bona Festa Major i Bon Estiu

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Passió per la llengua catalana

Teresa Costa-Gramunt (Barcelona, 1951) és una dona d'allò més polifacètica, una escriptora prolífica, una humanista amb tots els ets i uts. La seva darrera obra publicada, *La meua llengua, la meua vida*, és una bona mostra de la seva prosa, rica, en alguns moments poètica i tot, i culte, arrelada en la seva basta cultura, tant clàssica com actual, tant llibresca com periodística i digital i tot. I sempre de bon llegir. Les reflexions són d'allò més diverses i tracten temes ben presents en el debat sobre la llengua des de fa molts anys: el bilingüisme, les llengües amenaçades, els imperialismes lingüístics, els intents de genocidi cultural i lingüístic, les actituds dels parlants, la tria de la llengua literària, la importància de les traduccions... Moltes d'aquestes reflexions parteixen, de vegades només s'hi recolzen, de pensadors, tant nacionals com internacionals, als quals també han interessat aquests temes i els han estudiat a fons o n'han fet esment a la seva obra. Algunes d'aquestes reflexions complementen les aportacions fetes anteriorment i en alguns casos són certament originals: *el mite de la Torre de Babel* (p. 15); *la diferenciació entre bilingüisme natural i cultural* (p. 41); *el factor biogràfic i la memòria col·lectiva* (p. 68-69); *el patiment, el dolor per la llengua* (p. 118-119); la tria

de la tradició literària (p. 125-130)... Sovint, l'autora sintetitza l'argumentari utilitzat en frases clares i contundents, gairebé aforismes: "*La llengua és un mitjà d'expressió del ser humà. Per això, i no em cansaré de repetir-ho, no hi ha una llengua superior a una altra.*" (p. 114); "*En el seu límit, la mentalitat colonitzadora i conqueridora pot ser letal. Menyspreadora ho és gairebé sempre.*" (p. 119) No cal dir que en les reflexions, la situació sociopolítica actual hi és ben present: el judici del procés, els presos polítics, la necessitat d'una república catalana... Són uns capítols que gosaria qualificar d'intíms, gairebé de confessions. Generacionalment, els nascuts a la dècada de 1950 ens hi sentim plenament identificats, però estic segur que també arribaran amb força als lectors

més joves. Com diu la Teresa, en una altra d'aquestes frases-resum tan contundents: "*Aquest és el valor del testimoni: això ha passat, escolta'm, llegeix-me.*" (p. 133). Val la pena de llegir i de divulgar, com he dit, el que aparentment podrien semblar anècdotes, però que van molt més enllà i són una mostra clara i rotunda d'una situació de persecució i menyspreu de la llengua catalana que hem hagut de patir, i per desgracia encara patim de tant en tant, durant massa anys: el cas de la seva mare, embarassada de la Teresa de vuit mesos ben bons, a qui un funcionari malcarat es nega a fer els papers necessaris per poder parir en un centre hospitalari, perquè li ha parlat en català; el cas del nen de tres anys, el seu germà, a qui la mestra, el primer dia d'escola, bufeteja perquè ha parlat en català a classe; el cas de la noia, la pròpia Teresa, que fins a dotze anys no pren consciència que en català també es pot llegir bona literatura; o el d'ella mateixa que pocs anys més tard s'adona de com es de ridícul escriure als pares en castellà, si sempre hi ha parlat en català; i encara com és d'humiliant que un intel·lectual reconegut li retregui que hagi publicat un llibre en català. Tant de bo que testimonis d'aquesta mena siguin més freqüents, perquè ajuden a fer visibles fets i actituds que sembla que aquí no hagin passat mai.

Títol: La meua llengua, la meua vida
Autora: Teresa Costa-Gramunt
Editorial: Voliana
Lloc i any d'edició: Argentona, 2020
Nombre de pàg.: 137

Dites i personatges populars (69)

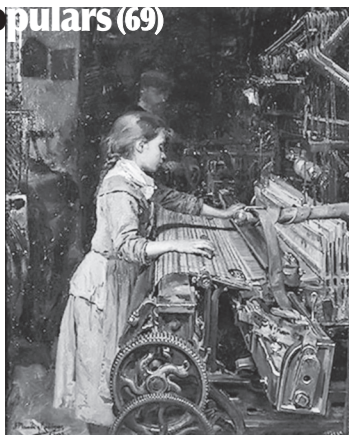
Albert Vidal

PER QUÈ DIEM... SER UN, O UNA, POCA-SOLTA

Això vol dir no tenir cap gràcia, dir i fer les coses de manera poc o gens adequada i més aviat molestes per als altres.

L'origen de la dita, la podem trobar en el món i el llenguatge propi dels filadors de llana, en el qual la paraula *solta* es refereix al fet que les troques tinguin prou flexibilitat, que no se n'endrin els fils ni quedin atapeïts, que puguin debanar-se amb certa facilitat i així es puguin treballar correctament en el moment de teixir. Si la llana té *solta* tot anirà bé i si té *poca solta* tot animarà malament.

La frase, però, pot ser més llarga i, de fet, així ho deien els professionals del

La petita obrera.

Pintura de Joan Planella, 1849/1910

tèxtil llaner i hi afegien a *no tenir solta, ni volta ni centener*.

No tenir solta ni volta s'acostuma a dir, però la paraula *centener* s'ha perdut tant de la dita com del llenguatge quotidià.

Pel que fa al mot *volta*, es refereix al plegat de la troca, que ha d'estar molt ben fet perquè no perdi la solta durant la seva manipulació.

I el *centener* és el final del fil de llana, punt des del qual s'ha de començar a debanar la troca.

Per tant, la frase sencera vol dir que el tema o la persona de què es tracta no té cap mena d'aprofitament i, com hem dit al començament, fa més aviat nosa que servei. En resum, ser un *poca-solta* és sinònim de ser ben poca cosa.

Veus

Assajos

Elena Bosch

Normalment, les cròniques que surten a la revista de Gent del Masnou sobre l'activitat de la Coral Xabec són les cròniques dels seus concerts. Del concert de Nadal, del concert de Festa Major, de les cantades que es fan aquí i allà. Avui no parlarem de concerts, parlarem del procés per arribar-hi, dels assajos. Dels assajos en temps de pandèmia.

Vam començar el curs fent assajos virtuals, però això ja es va superar. Després vam organitzar la Coral en dos grups petits per poder assumir el repte de trobar-nos per cantar. Finalment, vam poder tornar a assajar tots junts.

Per adaptar-nos a les normes sanitàries, hem canviat l'espai de trobada. Sempre havíem assajat a la sala d'actes de Gent del Masnou, i ara ho fem a la sala principal de l'edifici de La

Calàndria.

Les parets d'aquesta sala, que molts no coneixiem, mostren la història del que ha estat La Calàndria des dels seus orígens. S'hi veuen retrats de molta gent que canta. De molta gent que hi ha fet música. Ara, seguint la tradició, la música la hi posem nosaltres.

Un assaig comença amb un escalfament. Un escalfament físic i de veu. Físic, és a dir, posar el cos en marxa i que estigui alerta i despert per respondre als reptes que se li demanaran: picar, girar, bascular, compassar...

També escalfament de veu: entonar, modular, articular, atenció a les vocals, sonoritat de les consonants... Amb el cos i la veu a punt, treballem la primera peça.

Normalment, les peces, siguin de música clàssica o de música popular, siguin llargues o siguin curtes, s'assa-

gen a trossos. S'assagen per frases musicals o per moviments musicals. És molt bonic anar armant una peça. Cada veu va aprenent els seu passatge i es va muntant, veu sobre veu, fent totes les combinacions possibles. Cada corda hi té el seu paper, moments en què ha de brillar i moments d'acompanyament, o de pedal. Sentir cada veu per separat et fa entendre la importància de cadascuna d'elles per aconseguir l'harmonia final. És com una metàfora de la vida.

Un assaig comporta estar atent i concentrat. Cantar i escoltar. Ser agosarat en certs moments i humil en d'altres...

Podeu tenir per segur que d'un assaig se'n surt amb energia renovada.

Som

Com ho podem fer per gestionar millor
nostres conflictes i ser tots una mica m

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal. Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

VIGILA AMB LES RELACIONS TÒXIQUES

Tothom hem mantingut relacions que ens han fet patir. Són situacions on potser ens hem relacionat amb persones que ens han causat mal i dolor. Són relacions que podríem en alguns casos classificar com a "tòxiques", en el sentit que ens fan més mal que bé.

És important entendre que, tot i que les persones poden canviar, és vital que ho vulguin fer. Per molt que esperem el canvi dels altres, si ells no volen canviar o millorar... llavors no hi ha res a fer. El millor amb aquesta mena de relacions és posar-hi límits i en la mesura del possible allunyar-nos d'aquestes persones.

Hi ha un conte que ho explica amb molta claredat:

La granota i l'escorpi:

Un escorpi que desitjava travessar un riu li va dir, a una granota:

–Porta'm a la teva esquena.

–Que et dugui a la meva esquena! –va contestar la granota–. Ni pensar-ho!

Et conec! Si et duc a la meva esquena, em picaràs i em mataràs!

–No siguis estúpida –li va dir llavors l'escorpi–. No veus que si et pico t'enfonçaràs a l'aigua i que jo, com que no

sé nedar, també m'ofegaré?

Tots dos animals van continuar discutint durant una estona, i l'escorpi es va mostrar tan persuasiu que la granota va acceptar passar el riu amb ell.

El va carregar sobre la seva lliscosa esquena, ell s'hi va agafar i van començar la travessia.

Arribats enmig del gran riu, de sobte l'escorpi va picar la granota.

Aquesta va sentir que el verí mortal

s'estenia pel seu cos i, mentre s'ofegaven tots dos, va cridar:

–Veus! T'ho havia dit! Però què has fet?

–No puc evitar-ho –va respondre l'escorpi abans de desaparèixer en les aigües–. És la meva naturalesa.

Això ens ensenya que les persones, a diferència dels animals, podem escollir com volem actuar, tot i que hi ha individus que prefereixen continuar fent tal com han actuat durant anys.

Amb la gent que no vol canviar, tal com hem dit, és millor poder marcar distàncies. Tenim sempre l'oportunitat de relacionar-nos amb persones positives i que ens sumen a la nostra vida. Tu tries en tot moment qui vols a la teva vida.

Què decideixes?

La punta de la llengua (130) Esteve Pujol i Pons

Comptem síl·labes? Doncs va, comptem síl·labes. I ho farem comparant com es compten en català i en castellà.

EN CATALA

Ciència:	Ci-èn-ci-a	4
Consciència:	Cons-ci-èn-ci-a	5
Conscienciació:	Cons-ci-en-ci-a-ci-ó.	7
Avió:	A-vi-ó	3
Aviació:	A-vi-a-ci-ó	5
Experiència	Ex-pe-ri-èn-ci-a	6
Farmàcia:	Far-mà-ci-a	4
Pàtria:	Pà-tri-a.	3
Glòria:	Glò-ri-a	3
Gràcies:	Grà-ci-es	3
Eulàlia:	Eu-là-li-a	4

EN CASTELLÀ:

Ciencia:	Cien-cia	2
Conciencia:	Con-cien-cia	3
Concienciación:	Con-cien-cia-ción	4
Avión:	A-vión	2
Aviación:	A-via-ción	3
Experiencia:	Ex-pe-rien-cia	4
Farmacia:	Far-ma-cia	3
Patria:	Pa-tria	2
Gloria:	Glo-ria	2
Gracias:	Gra-cias	2
Eulalia:	Eu-la-lia	3

Ja veieu que comptem les síl·labes de manera diferent... perquè no tenim el mateix concepte dels diftongs. I per això mateix les normes d'accentuació no coincideixen; per exemple, paraules que en català són esdrúixoles (glòria, farmàcia), en castellà són planes (gloria, farmacia), o bé que en català són agudes (Lluís), en castellà són monosíl·labes (Luis).

US RECOMANEM LLEGIR ELS BUTLLETINS DE GDM EN EDICIÓ VIRTUAL

Març 21 http://www.gentdelmasnou.cat/pdf/gm_03_2021.pdf
Abril 21 http://www.gentdelmasnou.cat/pdf/gm_04_2021.pdf
Maig 21 http://www.gentdelmasnou.cat/pdf/gm_05_2021.pdf
Juny 21 http://www.gentdelmasnou.cat/pdf/gm_06_2021.pdf

BON ESTIU I REVETLLES

Font
Forn de Pa i degustació
Coques de revetlles
CATERINGS

Joan XXIII cantonada amb Francesc Macià 93 006 18 31

selecció de vins, caves i licors, vins al detall

GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A LES VOSTRES FESTES I REVETLLES

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

DOS MES DOS

MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

REPARACIÓ DEL CALÇAT

Antonio

Francesc Macià 87 (al davant de l'escola Ferrer i Guàrdia)

93 540 75 88

Canvi de cremalleres en botes, bosses, motxilles, jaquetes
i pantalons. Plantilles. Cremes i tints per a la pell i l'ant.

Sabor, aroma i color, fruit de bona selecció
Primera qualitat
La FrUiTa
93 540 34 74 • 618 76 35 29
Mestres Villà 115, el Masnou

Servei gratuït a domicili mínim 20€
Comandes per Whatsapp
al 618 76 35 29 o bé a:
elmasnou.lafruta@gmail.com

Joieria rellotgeria
MASNOVINA

POTENS

NOWLEY

CASIO

C. Barcelona, 14 • 93 555 07 76 el Masnou

BIOsmooth
Allisat orgànic
100% vegà

Carrer Pere Grau, 19, tel. 93 555 41 01, el Masnou

Eli Vinyals
Plata i complements
Prat de la Riba, 95 el Masnou
93 555 62 41 elivinyals@yahoo.es

Cròniques d'ultramar

Joan Muray

TREPITJANT L'ACRÒPOLI

Trepitjant-la en el bon sentit, o sigui, com aquell qui diu pal·lant-la, però en aquest cas amb els peus, que és el que vaig fer. Poder palpar aquell tros d'història, tan essencial, de la nostra civilització i que a més també va formar part de la història del nostre país, tot i que llavors, al segle XIV, els catalans el rebatejaren amb el nom llatí d'Atenes, o sigui Cetines, i així, el Partenó passà a dir-se Santa Maria de Cetines.

Quan el vaig visitar, el Partenó tenia ja vint-i-cinc segles sobre les seves columnes. Només durant bona part del segle XIV fou possessió catalana, amb el títol de Ducat d'Atenes, junt amb el de Neopàtria.

El comte rei Pere el Cerimoniós, però amant de l'art i la cultura, va fer que li posessin una guàrdia especial permanent per protegir-lo i el va qualificar de la **més rica joia que al món sia**. Un reconeixement que avui dia equivaldria al nomenament de Patrimoni de la Humanitat.

Però anem al tema que ens ocupa, en posar sobre aquells marbres mil·lenaris els meus peus va recórrer una mena de calfred per la meua columna vertebral. Fou una sensació que, per més que m'hi esforci, no sé com explicar-la.

Però l'Acròpoli no és solament el Partenó, és tot aquell impressionant conjunt de temples, malgrat que els otomans feren volar els Propileus, que els servien de polvorí, incendiant-los, i amb ells, bona part d'altres temples. Era el 1640. Des del segle XV al XIX ocuparen Grècia.

Malgrat tot això, aquella muntanya al mig d'Atenes, curulla d'art i arquitectura, impressiona. Veure les impressionants restes del temple de Nike Aptera, o l'Erectèon amb les sis cariàtides, el Teatre de Dionís, etc.

Tot això va ocórrer en el meu primer gran viatge, i per tant les emocions encara eren més, podríem dir, importants. Un viatge a aquesta impressionant terra, plena de mites i històries, que ha sobreviscut a tota mena d'ocupacions i setges, però que ha perdurat segles i mil·lennis, per al nostre gaudi, ja val la pena.

Recreació de l'Acròpoli en la seva esplendor

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Arròs verd amb gambes a l'aroma d'alfàbrega (Risotto)

Ingredients:

400g d'arròs bomba, 8 gambes, brou de peix, 50g d'espinacs

Sofregit: 30g d'oli d'oliva, 200g de ceba, 1 gra d'all

Picada: 25g d'oli d'oliva, un grapat d'alfàbrega, un gra d'all petit i sal

Preparació:

Saltegem les gambes i les deixem a part. Bullim el brou amb els espinacs i els triturem.

Picada: Agafem tots els ingredients, els triturem amb la batedora i els colem per a treure'n qualsevol fil de fibra que hi pugui haver.

Sofregit: amb l'oli de les gambes fregim la ceba a foc baix fins que es comenci a daurar; hi posem l'all trinxat i el deixem fer, ho salem.

Hi tirem l'arròs i anem afegint-hi a poc a poc el brou, sense deixar de remenar, fins que veiem que ja es al punt, més o menys 15 minuts.

Finalment la picada i ja el podem emplatar i servir. I... bon profit!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

El Santuari de la Mare de Déu de la Cisa i un exvot contradictori

Josep Condeminas

Rememorant el dia Primer de Maig d'enguany, no puc per menys de recordar la primera vegada que vaig visitar en aquest dia festiu l'ermita de la Mare de Déu de la Cisa. Això va ser a l'any 1956, jo tenia quinze anys i, encara que la memòria se'm fa esborradissa pels detalls d'aquell dia, sí recordo que vam ser un grup de nois del Masnou que vam anar fins a Premià de Mar en tren, i després a peu fins a Premià de Dalt, on ens esperaven unes noies, i junts ens vam encaminar cap a l'ermita. A diferència d'avui, llavors l'església estava envoltada de boscos i camins de sorra en un ambient bucòlic deliciós. Aquell dia l'ermita i la rodalia lluien amb un aire festiu, esplendorós. Recordo que ho vam passar molt bé ballant sardanes i fent bromes i jocs amb les noies. Com a record de la diada, ens

Visitant l'església, em va sorprendre la quantitat d'exvots que penjaven de les parets, en els quals abundaven els al·legòrics als perills de la mar, en agraïment a la Verge d'haver-los salvat d'un incendi o naufragi i altres desgràcies a alta mar. Un d'ells és ben curiós i contradictori, ja que es tracta d'un traficant d'esclaus donant gràcies a la Mare de Déu de la Cisa per haver pogut escapar de la vigilància de la marina britànica que reprimia el tràfic de negres. Entre el segle XVI i XIX milions d'africans van ser segrestats i transportats a les colònies europees per ser explotats com a esclaus.

vam fer la foto que acompanya aquest article, amb un "Biscúter" de l'època. Jo soc el que està assegut junt amb la noia que està al costat de la que "condueix". A la tarda vam anar a un ball que es feia al poble de Premià de Dalt.

L'exvot en qüestió va ser ofert pel capità negrer Antoni Ventura per haver pogut escapar del setge del vapor anglès i poder descarregar la "mercaderia" a bon port.

El text de l'exvot diu així literalment:

DNVRC Bayhano Ex-voto de Ventura Riera. Hoy día 22 de Octubre de 1846 estando el laúd Bayhano su capitán DBVR el 2º DGV, el 3º DMS en la latitud 5º 56'N y la longitud 10º 12'E del meridiano de Cádiz y a las 8 de la mañana se avistó un vapor de guerra inglés y día su distancia 14 millas, viento NO y conocimos que nos perseguía. Todo el día lo tuvimos a la vista, a las 6 de la tarde con poco viento estando dicho vapor a la distancia como dos millas fue cuando quebró la rueda de estribor y al cabo de 1 hora el viento nos favoreció y ayudados de la oscuridad pudimos escapar de tal invencible contrario.

Dubto totalment de la intercessió de la Mare de Déu en aquest fet, doncs seria com fer-la còmplice d'un delictes, no puc per menys d'experimentar un despreci per aquest Ventura Riera per involucrar una divinitat en un acte delictiu com va ser el tràfic d'esclaus, per més que en un temps fos un comerç acceptat.

Font consultada: **Internet**

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socs que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic.

Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Els teus ulls i el teu somriure d'estiu

Arribar aquest mes als cinquanta-u. I saber-te el rostre, saber-te els ulls, saber-te el somriure. La pell bonica (i suau) que tens. Saber que amb el confinament hi ha poc o mal teatre, no per causa dels actors o els tècnics teatrals, sinó per causa de la reducció del ritual. Saber que el mes promet llum, i sol, i vida, i *xiringuito*. Tal vegada un teatre més a gust, menys tens. Apropar-te propostes de platea, que venen adjunt amb aquest cor que bateja per tu.

Fins al 6 de juny *Red Room* s'exhibeix a l'**Escenari Joan Brossa**, una proposta de **Sol Picó** i Susanna Barranco. Teatre-dansa. Treballadores sexuals, d'orígens i pensaments diferents, des de la intimitat d'una habitació tancada. Trossets de la *Teoria King Kong* de **Virginie Despentes**.

També fins al dia 6, *El que no es diu*, de **Marilia Samper**, a la **Sala Beckett**, a Poblenou. Amb Muguet Franc i Xavi Sáez. Una hora. Una parella que trenca i una veritat de la qual no n'han volgut parlar. Ara tots dos s'enfronten a una revelació que els marcarà un camí diferent per a cadascú. Un camí que és tan just com necessari: un final que també és un principi. Tancar ferides, prendre consciència, acceptar la responsabilitat, perdonar-se, trobar respostes, fer-se preguntes.

L'11, 12 o el 13 de juny pugem al Castell de Montjuïc: el **Festival Píndoles** ens hi porta teatre de curta durada: obres de quinze minuts per veure'n un parell i fer un mos abans o després. Coses boniques i dolcetes, per anar recuperant la vida (www.pindoles.com).

Una tarda anirem a **Sitges**. Al Miramar Centre Cultural hi ha l'exposició (17 de juny al 26 de setembre) **La Cubana: 40+1 anys**. L'exposició s'havia d'haver fet l'any passat, però la pandèmia va (tras)tocar-nos els (...) a tots.

Arribar-te i seguir. Viure'ns. Amb les platees còmplices. Juny, *avanti. Avanti, avanti. Con te.*

L'ANC i ÒMNIUM
del Masnou convoca
la ciutadania, cada
dimecres a les 8 de la
tarda, a la
Plaça de les Dones

fins que sigui alliberat i
retornat el Govern legítim
de Catalunya empresonat i
exiliat l'any 2017

**Per la Llibertat,
t'hi esperem!**
La teva presència és la lluita
per la seva llibertat

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

Nou Clean
El Masnou

**Bugaderia
Tintoreria**

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

MOTORCAS

LLOGUER, VENDA I REPARACIÓ
DE MAQUINARIA I MATERIAL PER
A LA CONSTRUCCIÓ,
BRICOLATGE I JARDINERIA
Garrofers, 5, el Masnou
93 540 17 89
(Polígon La Bòvila, pont de Teià)

Husqvarna

AULA DE MÚSICA

Flos i Calcat, 7-9 53,
637 736 203
@aulaclaudesol
www.claudesol.net
martaclaudesol@gmail.com

**BIANCO
E
NERO**

Talles
de la 34
a la 54

Francesc Macià, 1
637 56 23 05 · El Masnou
www.masnou-biancoenero

XIC Posa't a punt
a punt
vacances

4%
et tornem els
diners de les
teves compres
a la botiga

Estilistes canins i felins

Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou
93 540 37 93
607 22 77 72
www.xicmasnou.com

EL SECTOR COMERCIAL DE LA

**Bona Festa
i Bon E**

CARRERS NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRAN
ROMÀ FABRA, CRISTÒFOL COLOM, TORR

**El Rebost
dels Sentits**

Selecció vins, caves,
cerveses, licors,
alimentació gourmet

Entreu a la nostra pàgina
7devi.com

ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

**PROMOCIONS
ARENAS
PUBLICITAT
PUBLICITÀRIES**

TORRENT VaLLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 · 673 917 489
www.estampadosarenas.com

FIRSTSTOP

**Pneumàtics
Masnou**
Pneumàtics i
mecànica
ràpida

BRIDGESTONE
Firestone

Itàlia, 18
93 540 99 71
www.firststopmasnou.com

La Moreneta

PASTISSERIA · CONFITERIA

ITÀLIA, 31
TEL. 93 555 35 64

marenyveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dill. a div.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia
ANTEM
POSTUROLOGIA
Tractaments amb làser
per a berrugues, fongs,
ulls de poll i dolor.
Horari: de dill. a div.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 20
Dimarts i dissabte tancat
Hores convingudes
Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

**Reparació i
venda
Accessoris**

APRILIA HONDA YAMAHA
MOTOS

Navarra, 22
93 540 18 91
danielcarrau@gmail.com

**Estanc
Maria Arnau**
Tabacs
Cava de cigars
Regals
Papereria
Fotocòpies
Navarra, 51
93 782 22 97
el Masnou

LA PLAÇA MERCAT US DESITJA sta Major Estiu

FRANCESC MACIÀ, ITÀLIA, ROGER DE FLOR,
ORRENT VALLMORA I JOAN LLAMPALLAS

**SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS**
MASNOU, SL
Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres
EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

**FRUITTIS
TAVERO**
Fruites i verdures
de proximitat
Servei a domicili
Navarra, 76, cantonada
amb Cristòfol Colom
93 540 40 04 - 627 21 23 16
<http://facebook.com/fruitistabero>

**SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA**
S.E.F.
Vicenç Linares
Joan Llampallas, 25
93 555 95 62
Ametllers, 12
93 555 83 91

ASSESSORAMENT GRÀFIC
660 09 23 81

GCC.serveis
neteges i brillantats
Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges
obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes
**93
555
12 21**
gccserveis@hotmail.com

**Ana Farré
&
Oriol Lugo**
PSICOLOGIA
Tots portem a sobre una
càrrega que ens bloqueja i
ens atura. És aquí on actuen
les teràpies neurocientífiques.
No ho dubtis;
et podem ajudar i
aconsellar.
Navarra, 13 i Rosa Sensat, 8
609 48 89 69

Paraules de fa més de cent anys

Pere Martí i Bertran

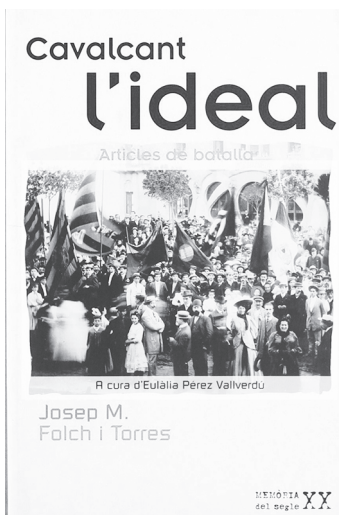
Rellegir, recuperar, mirar enrere per entendre millor el present i el futur és un exercici que, per desgràcia, cada dia fem menys. Avui he volgut recuperar alguns fragments escrits per Josep Maria Folch i Torres (Barcelona, 1880-1950) fa més de cent anys, publicats a la premsa del moment i recollits per la professora Eulàlia Pérez Valverdú al llibre *Cavalcant l'ideal. Articles de batalla* (Cossetània Edicions, Valls, 2004). No els comentaré, perquè es comenten sols, ni els relacionaré amb l'actualitat, perquè estic segur que tots els lectors ho faran de manera immediata, fins al punt que a més d'un, em sembla, li costarà de creure que van ser escrits entre 1898 i 1909. Em limitaré a transcriure'n uns quants exemples, tot i que n'hi trobareu molts d'altres, si us animeu a llegir aquest recull que tant ens il·lustra sobre Josep M. Folch i Torres i sobre els orígens del catalanisme socialdemòcrata, com deixa ben clar la professora Pérez Valverdú a la magnífica introducció que precedeix *Cavalcant l'ideal*.

Fragments seleccionats:

"Per sort Catalunya és dels pobles que treballen. Si així no fos, seria un poble mort, essent així que avui viu i dona vida a qui no sap o no vol guanyar-se-la. I per acabar, si Catalunya no fos un poble treballador, l'Espanya fóra ja de temps un malalt agonitzant i més tard un cadàver corromput que faria fàstic." (p. 42-43)

"I heus aquí que ara se m'acut fer una proposta al govern: com que, per raons d'afinitat, les Corts tenen molt a veure amb les *corridas de toros*, proposo seriosament que les Corts prenguin lo nom també d'espectacle nacional." (p. 48)

"Som, doncs, revolucionaris moderns, que volem armar el poble català amb les armes noves dels grans ideals de llibertat i de justícia, perquè pugui conquerir sos drets. La pàgina d'un llibre l'armarà millor que un fusell de tir ràpid; la instrucció en el camp de les lletres el farà més fort que la instrucció militar en el camp de maniobres. Aquestes són

les revolucions d'ara, són les revolucions modernes per arribar al regnat de la justícia." (p. 80)

"El frasejar no és acció i el seu triomf és ara problemàtic. Cal actuar i no de manera cridanera, eixordadora i visible, que omple diaris, que atabala la vida ordinària i serena, sinó l'acció intensa i aconduïda, aquella que parteix de l'individu amb vistes a l'indeterminat en matèria de temps, però amb la bona fe del sincer que aconsegueix un deure social." (p. 110)

"Però encara limitada en aquests ter-

mes, tota discussió seria llum si la xarxa de la polèmica i els interessos polítics no obliguessin de vegades a recolzar els raonaments en artificis que necessàriament desvien el procés de la raó." (p. 113)

"Sols els partits conservadors i els regressius senten repugnància per les innovacions i no es resolien a rectificar-se fins que hi són obligats." (p. 114)

"Les Bases de Manresa són uns principis generals, no un dogma, que responien a l'esperit i mentalitat d'aquells moments i d'aquells homes. Altres moments i altres homes són vinguts (...)" (p. 115)

"Les lleis són ben sovint l'accidental de la política, l'obra no dels pobles sinó dels polítics, i aquests desfan els uns el que han fet els altres mentre els pobles perduren." (p. 125)

"Barcelona és una de les més atractives viles del món. Amb tots els seus torts, té un quelcom que la fa agradable i simpàtica, no ja sols als barcelonins de bon gust i als qui fredament l'han comparada amb altres capitals, sinó als estrangers que la visiten. És remarcable la bona impressió que se n'enduen de Barcelona els *touristes*, parisencs inclosos; el rastre de seducció que deixa en llurs esperits al deixar-la..." (p. 132)

Manifestació per la Solidaritat Catalana el 1906

Exposicions

Fins al 12/6: Mostra del fons d'art de Gent del Masnou

Del 14/6 al 31/7: En Tara (pirata i negrer) a través del còmic. Dibuixos de Masiques, Fusimanya, etc.

L'enigma V.D.R.

En una saleta quadrada hi ha assegut una gat a cada racó. Davant de cada gat hi ha 3 gats asseguts. A sobre de cada cua hi ha un gat.
Quants gats hi ha a l'habitació?

Resposta: Our first cat is sitting in the corner of the room. In front of it are 3 cats. On top of its tail is 1 cat.

Classes de ioga

Els dimarts de les 19.30 a les 21
aprendreu tècniques de meditació,
respiració i relaxació.
Curs impartit per Ivet Compañó, professora de
Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset),
tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.
Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou
Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Informació a
Gent del Masnou

Dr. agell, 9 · 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

CONCERT DE FESTA MAJOR CORAL XABEC

Dissabte 26 de juny a les 8 del vespre al jardí de Can Malet

Repertori tradicional i festiu. Direcció: **Jordi Lalanza**

Aforament limitat per les mesures sanitàries vigents.

Oportunament s'avisarà per a la reserva d'invitacions per mitjà del "QUEDA'T".

Pre crònica

Joan Muray
Vocal de Cultura

Exposició: "Tara", pirata i negrer, a través del còmic

Del 14 de juny al 31 de juliol

Amb dibuixos de Leo Flores, Pau Masiques, Josep Fusimanya, Maria Padilla i Don Julio

14 de juny exposició basada en les il·lustracions de diversos dibuixants, amb una figura central, la del PIRATA i NEGRER «Tara», àlies del capità masnoví Joan Maristany i Galceran (1832-1914), que pel desembre de 1862, quan l'esclavatge feia ja molts anys que s'havia abolit, va assaltar l'illa de RAPA NUI (coneguda també com a illa de Pasqua) i s'endugué més de mil dels seus habitants per vendre'ls com a esclaus a les illes guaneres del Perú, fet que fou qualificat d'un gran genocidi, ja que contribuï a la pèrdua de la cultura pròpia.

Els dibuixos que hi podreu veure han estat editats en llibres i revistes, tant a Catalunya com a l'estat, així com a Mèxic. La representació més gran l'ostenta Pau Masiques, dibuixant maresmenc, establert a Mèxic, que ens presenta els dibuixos, primer en una Auca i després un per un; Leo Flores, il·lustrador gràfic, resident entre Catalunya i Argentina; Josep Fusimanya ens aporta una pàgina en còmic; Don Julio, dibuixant de la revista *El Jueves*, tres pàgines; i Maria Padilla, dibuixos, que pertanyen al llibre que feu al costat de Joan de Déu Prats.

La expedición de Tara
la población diezmo,
con toda su historia y
cultura terminó.

Fragment de l'auca "Ojos que miran al cielo" del dibuixant Pau Masiques

Poques vegades un personatge, ni que sigui tan funest com el que ens ocupa, desperta tan diverses publicacions, ja que, a més dels autors esmentats, hi ha també uns altres llibres, com la novel·la que feu Joan Cortada als EUA, així com les biografies que jo mateix n'he fet.

L'exposició restarà oberta des del **14 de juny al 31 de juliol**, US HI ESPEREM!

Per Sant Joan i Sant Pere coques de pastisseria

De les pastisseries del Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

david
pastisser

Venda
Online

MMACE02
(Millor Mestre artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou